

sager er det, at man, da det i Henhold til Bestemmelsen i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie § 8 staar i Parternes Magt at lade enhver Sag behandle ved Underretten, ikke har villet, at Hensynet til de lavere Afgifter skulde kunne virke bestemmende i denne Henseende. Det har været taget under Overveelse i Kommissionen, hvorvidt man skulde opstille en Procentberegning eller en Tarif. Den første har ganske vist det for sig, at Afgifterne herefter kunne blive jævnt stigende, medens Skalaen i en Tarif nødvendigvis af Hensyn til den fornødne Afrunding maa blive noget springende. Kommissionen har dog troet at burde foretrække den sidste, eftersom saavel Retskriverværket som navnlig Parterne herved langt hurtigere og lettere kunne se, hvad der i et givet Tilfælde skal betales.

Iøvrigt bringes det ved den i denne Paragraf fastsatte Afgift strax i Grindring, at den, bortset fra særlige Sager (som t. Ex. § 18) kun er en Grundnorm for Afgiftsberegningen, idet Afgifterne i den enkelte Sag efter Hovedreglen i § 9, forsaavidt ikke en særlig Paragraf hjemler nogen Nedsættelse (t. Ex. §§ 13, 14, 2det Stykke, 16, 17 og 20) blive at erlægges med det Dobbelte eller efter Omstændighederne det Treddobbelte af de i § 6 nævnte Beløb.

Med Hensyn til Fastsættelsen af Afgiftens Størrelse har Kommissionen i det Hele ladet sig bestemme af et frit Ejsyn om, hvad der efter de Grundbetingelser, der overhovedet have været de levende, maatte anses for passende. Et Hensyn er herved paa den ene Side taget til den Maade, hvorpaa Opgaven er løst i den ovennævnte tydske Lov. Ijværdi man iøvrigt har ment, at denne, hvad der skyldes særlige Grunde, i det Hele har fastsat Afgifterne for høit. Paa den anden Side har man taget fornødent Hensyn til, hvad der for Tiden er paalagt Parterne, i hvilken Henseende man dog har ment at burde afvige fra det nu gjældende System, forsaavidt som de i Henhold til dette fastsatte Afgifter efter Kommissionens Mening falde uforholdsmæssig haardt paa visse Arter af Sager, Sagerne mellem 4 og 800 Kr., og derhos ere forholdsvis meget lave for de betydeligere Sager. Hvorledes iøvrigt de af os foreslaaede Afgifter ville stille sig til de for Tiden gjældende, vil det, — henset til de ganske forskellige Processystemer og Umuligheden af under det nuværende Afgiftssystem at opstille noget Normalgebyr for Sager af en vis Størrelse, idet Gebyret for hver Sag stiller sig forskjelligt efter de forskjellige Processystemer, som Sagen foranlediger — være vanskeligt at komme til nogen egentlig Klarhed om. Idet vi iøvrigt skulle henvisse til den Overigt, der ledsager denne Betænkning, skulle vi her til Sammenligning, saavidt den lader sig gjøre, opstille nogle Exempler paa Afgiftsberegning efter de ældre Regler i Sam-

menligning med Forslagets Regler, der kunne veilede, men heller ikke mere, til en Bedømmelse af de Resultater, som de to Systemer medføre.

A. Sag i den ordinære Processens Former.

1. Udenfor Kjøbenhavn.

a. Simpelt Tilfælde.

Stævning	"	Rd. 52 ⁴ / ₅ St.
Infamination	"	— 72 —
Protokolskrivelse	"	— 64 ⁴ / ₅ —
Forudbetaling for 3 Arts Beskrivelse	1	— 12 —
3 Anstaaende	"	— 50 ² / ₅ —
Doms Afgift	1	— 33 ³ / ₅ —
<hr/>		
	4 Rd.	93 ³ / ₅ St.
<hr/>		
	9 Kr.	93 Ore.

Stemplet Papir:

Stævning	"	Kr. 30 D.
4 Indlæg	1	— 20 —
<hr/>		
	1	— 50 —
<hr/>		
	11 Kr.	43 Ore.

b. Tingsvidner. (3 Vidner.)

Stævning	"	Rd. 52 ⁴ / ₅ St.
Infamination	"	— 72 —
Protokolskrivelse	"	— 64 ⁴ / ₅ —
Forudbetaling for 3 Arts Beskrivelse	1	— 12 —
De to første Vidner	"	— 86 ³ / ₅ —
Det tredje Vidne	"	— 32 ² / ₅ —
Kontraktbrev	{	" — 16 ¹ / ₅ —
2 Anstaaende	"	— 33 ³ / ₅ —
2 Kjendelser	"	— 86 ³ / ₅ —
<hr/>		
	6 Rd.	9 St.
<hr/>		
	12 Kr.	18 Ore.
10 Ark Udskrift	7	— 50 —
<hr/>		
Stemplet Papir:		
2 Indlæg	"	— 60 —
Udskriften	1	— " —
<hr/>		
	21 Kr.	28 Ore.
<hr/>		
Naar hertil lægges Afgifterne under a		
	11	— 43 —
<hr/>		
udkommer	32 Kr.	71 Ore.